

[Ole Donner]

kunne forhindre det på, var ved at lave en lov, der sagde, at når man har en pris, skal man først trække 2½ pct. moms fra og derefter lægge 25 pct. moms på, og det er tilsyneladende det, man arbejder videre påovre i Skatteministeriet. Det er selvfølgelig beklageligt, hvis vi skal til at lave priskontrol på den måde.

Det, man må gøre, er at sige: Nu forhøjer vi momsen, og lade være med at kalde det til-lægsmoms, og hvis man vil afskaffe ambien, må man altså tage den momsforhøjelse, når man vil gøre det på den måde. Eller også må man gøre det på den måde, Fremskridtspartiet ønsker, nemlig ved at gennemføre de nødven-dige besparelser. Man kan altså ikke komme igennem med det, der er foreslået, og jeg er selvfølgelig glad for, at det nu er gået op for både statsministeren og skatteministeren, at vi nu får en momsforhøjelse, og at det medfører prisstigninger.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, vi alle kan være enige om, at det ikke tjener nogen til ære, at der er et hul i de love, der bliver vedtaget herinde. Det er jo sagt diplomatisk i den skriftlige fremsættelse med ordene: »Dette resultat var ikke tilsigtet med den udformning, som personfradragsreglerne fik i forbindelse med skattereformen fra 1987.«

Der er jo ikke andet at sige dertil, end at vi naturligvis må rette en sådan ikketilsigtet ud-formning. Men jeg kan kun gentage, at det ikke tjener til nogens ære, at det først er nu, vi retter, og at det ikke blev rettet, allerede før lovforslaget blev fremsat, eller i hvert fald blev rettet under udvalgsarbejdet. Men sket er sket, og vi må så bringe loven i overensstemmelse med det, vi egentlig ønsker.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at de meget fyldige bemærkninger til lovforslaget jo ikke er det enkleste stof at overskue, og jeg vil også nøje studere det videre under udvalgsarbejdet, for nu skulle der da nødvendigvis komme en ny tilsigtet virkning af det, vi her vedtager.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal være den første til at beklage, at det har været nødvendigt at fremsætte dette lov-forslag. Som fru Pia Gjellerup rigtigt under-stregede det, er anledningen til lovforslaget en teknisk fejl i de skattelove, der blev vedtaget i 1986 som opfølgning af skattereformaftalen.

Jeg vil gerne med det samme understrege over for hr. Ole Donner, at der overhovedet ikke er tale om nogen forringelse af situationen for pensionister, herunder heller ikke for be-grænset skattepligtige pensionister. Der er kun tale om, at der nu fra og med 1992 sikres en udtrykkelig lovhjemmel til at fortsætte den ad-ministrative praksis, der også blev fortsat fra 1987, efter at den tekniske fejl i lovgivningen i 1986 havde sneget sig ind. Der er altså kun tale om at skabe udtrykkelig lovhjemmel til fort-sættelse af den administrative praksis, der har været gældende. Der er altså ikke tale om nogen forringelse.

Fru Pia Gjellerup redegjorde så udmærket for situationen, som jo var den, at gifte, be-grænset skattepligtige pensionister indtil 1987 kun fik tildelt et almindeligt personfradrag som gifte, fuldt skattepligtige pensionister, og således er den administrative praksis også fort-sat siden 1987.

Beklageligvis indsneg der sig så i Folketin-gets behandling af lovforslagene i 1986 denne tekniske svipser, som har rejst tvivl om, hvor-vidt der så også er udtrykkelig lovhjemmel til den administrative praksis, som har været gæl-dende, og som var en fortsættelse af de regler, der gjaldt før 1987.

Nu sikrer vi altså, at det fra og med 1992 gøres lysende klart, at gifte, begrænset skatte-pligtige pensionister kun kan få tildelt det al-mindelige personfradrag.

Det problem, der så rejser sig, er, hvordan der skal forholdes for perioden 1987 til 1991, hvor gifte, begrænset skattepligtige pensioni-ster efter lovtekstens ordlyd har krav på det forhøjede personfradrag og altså ikke bare det almindelige personfradrag. Ja, der er blevet administreret efter den gamle regel om, at de kun kunne tildeles et almindeligt personfra-drag. Derfor har ingen pensionister mærket nogen forskel i forhold til tidligere. Men loven har i denne periode på grund af den tekniske svipser efter sin ordlyd sagt, at de havde krav på det forhøjede personfradrag.

Vi har selvfølgelig meget nøje overvejet, hvorledes vi så skulle behandle perioden 1987-1991. Jeg skal ikke lægge skjul på, at min første tanke var den, at eftersom den admi-nistrative praksis var blevet fortsat ganske uændret i forhold til de regler, der gjaldt før 1987, var der jo ikke blevet taget noget fra nogen.